

משה זכה בחייביו מה שלא זכה בו יעקב. יעקב שמש בה באותו עולם, ומשה בעולם הזה. ואם תאמר שהזה היה החסרון של משה - לא כך! אלא פשיטאו ישראל מפזרים, מצד היובל היה, וכל אותם שישים רבועה היו מעולם העליון. ובאותה הדרמות הלו כבודם במדבר, ואחד מהם לא הלו כבודם במדבר, ואחד מהם נכנס לארץ, אלא בנייהם תולדותיהם ברואי, שהם מקון הלבנה, וכל מעשי הארץ קיינו מקון הלבנה.

משה שמש בלבנה בעוד שעוד שהוא בגוף וצינה אותה לרצונו, וכשנפטר מהעולם הזה, עליה בעלה עליונה ברוחם הקדש, וחזור ברוחם ליובל העליון (ביה), ושם נדבק באותם שישים רבעה שם יובל העליון (ביה), ושמייה שלו. מה שלא היה כן לע יעקב, שהוא חזר ברוחם לתוך השמיטה מה שלא היה אך בחייביו. (המשך) בין שפיטת אחר היה לנו.

וארץ הקדושה נתפקנה בתקון [העילים שלפני] בכלם שלמעלה. ועל זה לא ראוי להיות כלם כאחד. אלה של העולם העליון העליון קיינו לבדם לבדים הרים הפטחות קיינו כלם לבדים בגוף, ולא ראויים להיות אלה בגוף, ואלה בתוך הלבנה, אלא אלה ואלה בתוך הלבנה ואלה בחוץ, להאריך תוך הלבנה ואלה בחוץ, להאריך אלה מתוך אלה. וכלם שוכנסו הארץ, דמות הראשונים היה, ולא היה בעלה עליונה במותם, בגולן שלא היה דור ולא היה מקדם כמו אותם ראשונים שנראה להם זיו קבוע ובונם פנים בפנים.

יעקב שמש בנשותיו בגוף, אחר שנדבק רוח ברוח. משה נפרד מאשתו ומשמש בשחווא בגוף באותה רוח קדושה. אחר כך נדבק רוח ברוח עליונה טמירה

משה זכה בחייביו מה שלא זכה בית יעקב. יעקב שמש בה בה הוא עלמא, משה בהαι עלמא. וαι תימא דברינו דמשה היה. לאו כי. אלא כד נפקוי ישראל ממצרים מפטרא דיובל היה. וכל אונן שפין וברבן מעלה עלה והוא. (דף כב ע"א) ובזה הוא דיוקנא אזלו במדברא ויחד מנהון לא עאלו בארעא. אלא בניהון תלמידין דלהון בקדקא חי דאנון התקונא דסיהרא. וכל עובדי ארעה התקונא דסיהרא היה.

משה שמש בסיהרא בעוד דאייה בגופא ומפני לה לרעותיה. כד אתפטר מהאי עלה מא סליק בסליק עלה ברוחה קדישא ואתחדר ברוחה ליובל עלה ומן אתדבקו באונן שיתין רבוא דהו דיליה. מה שלא היה באנון ליעקב דהו אתחדר ברוחה לגו שמיטה מה שלא היה באנון בחייביו (המשך) בין דביתא אחרת היה ליה.

וארעה קדישא בתקונא (רעלמא נ"א רלההא) אתפקנת במלחיא דלעילא. ועל דא לא אתחזון למותי כלחו כחדר. אונן דעלמא עלאה הוא בלחו דירחיהו כלחו ברוחה. ודעלמא תפאה הוא בלחו דירחיהו כלחו בגופא. ולא אתחזון למותי אלין ואלין גו סיהרא. אלא אלין גו סיהרא. ואלין לבר. לנחרא אלין מגו אלין. ובכללו דעאלו בארעא דיוקנא דקדמאי הוא. ולא הו בסליקו עלה כוותייהו. בגין שלא יהא דרא ולא היה מקדמת דנא באונן קדמאי דאתחיזא להון זיו.

יקרא דמאיריהון אפיין באפין. יעקב שמש בנשוי בגופא. לבתר אתדבק רוחה ברוחה. משה אתפרש מאתתיה רושם כד אייה בגופא בה הוא רוחה קדישא.